

Lynne McTaggart en Bryan Hubbard
Hoofdreductie

De helende kracht van licht

In de jaren 70 van de vorige eeuw deed de Duitse natuurkundige Fritz-Albert Popp, toen hij op zoek was naar een manier om kanker te genezen, wat proefjes met ultraviolet licht. Hij deed een onverwachte ontdekking. Popp gebruikte een speciale machine die afzonderlijke fotonen – de kleinste lichtdeeltjes – kon tellen, en ontdekte daardoor dat alles wat leeft, ook de mens, piepkleine lichtgolven uitzendt die een verbazingwekkend hoge intensiteit hebben.

Deze fotonen in de levende systemen die Popp had onderzocht, bleken bovendien meer coherentie te vertonen dan alles wat hij eerder had gezien. In de kwantumfysica betekent coherentie dat subatomaire deeltjes en golven kunnen samenwerken. Ze weten niet alleen van elkaar, maar zijn ook sterk met elkaar verbonden door banden van gemeenschappelijke elektromagnetische velden, zodat ze met elkaar kunnen communiceren. Ze resoneren als een veelvoud van stemvorken die allemaal op dezelfde frequentie zijn afgestemd.

Als golven synchroniseren, gaan ze zich als één gigantische golf of één subatomair deeltje gedragen. Het wordt moeilijk om ze uit elkaar te houden. Als je iets aan de een verandert, treft dat ook de ander. Ze gedragen zich niet langer als eenlingen, maar werken als een orkest dat goed geoefend heeft.

Coherentie is ook te vergelijken met een subatomair telefoonnetwerk. Hoe beter de coherentie, hoe beter het netwerk, en over hoe meer golven een telefoon kan beschikken, hoe beter de communicatie wordt.

Het resultaat lijkt dus een beetje op de werking van een groot orkest. Alle instrumenten spelen daar samen, en hoewel individuele instrumenten hun eigen partij blijven spelen, is het voor de luisteraar moeilijk om ze te onderscheiden.

Het werd nog verbazingwekkender toen Popp zelfs het hoogste niveau van deze kwantumorde in een levend systeem aantrof. Meestal zien onderzoekers coherentie van deze grootte alleen in materiële stoffen, zoals supervloeistoffen of supergeleiders, die ze in het laboratorium onder zeer lage temperaturen – slechts een paar graden boven het absolute nulpunt (-273°C) – bestuderen. De warme en rommelige omgeving van een levend organisme is iets heel anders.

Ook laserlicht heeft een hoge coherentie. Alle fotonen van laserlicht trillen in perfecte harmonie, gedragen zich als één enorme foton en vibreren in een volmaakt ritme. Dat zorgt ervoor dat de energie buitengewoon efficiënt wordt gebruikt. Daardoor komt het licht niet slechts een paar meter ver, zoals bij

een gloeilamp van 60 Watt, maar zendt laserlicht een lichtgolf uit die 300 miljoen keer zo ver komt.

Om de coherentie van laserlicht te begrijpen, kunt u de fotonen van een gloeilamp vergelijken met zonlicht. Gewone lichtbronnen zijn ongelooflijk inefficiënt. De intensiteit van het licht van een gloeilamp is slechts zo'n 1 Watt per vierkante centimeter licht. Maar als u alle fotonen van deze ene gloeilamp coherent kon maken, zodat ze harmonieus met elkaar resoneren, zou de energiedichtheid duizend miljoen keer hoger zijn dan die van het oppervlak van de zon.

Het duurde jaren voordat wetenschappers over de hele wereld Popp's theorie bevestigden dat licht, uitgezonden door levende dingen, de vele biologische communicatieprocessen aanstuurt. Popp ontdekte ook dat het licht veranderde als iemand ziek was.

Bijna vijftig jaar na Popp's ontdekking is laserlichttherapie een van de populairste nieuwe behandelingen voor allerlei ziekten, van gewrichtsontsteking en verschillende soorten gewrichts- en spierpijn tot depressie en oogproblemen zoals maculadegeneratie. Zelfs dierenartsen gebruiken laserlicht om wonden bij honden te behandelen. Uit de nieuwste

“Laserlichttherapie is een van de populairste nieuwe behandelingen voor allerlei ziekten, van gewrichtsontsteking, gewrichtspijn tot depressie en maculadegeneratie”

onderzoeken blijkt dat bepaalde frequenties laserlicht 'fotochemische' reacties in het lichaam veroorzaken die lijken op de fotosynthese bij een plant, die de kracht van de zon in energie omzet.

De meeste onderzoeken naar lasertherapie concentreren zich op de resultaten en niet op de vraag waarom dit type licht zo'n diepgaande invloed op het lichaam heeft. Maar misschien is het antwoord op die vraag te vinden in Popp's werk van zoveel jaren terug.

Hij had ontdekt dat dit mysterieuze licht van mensen niet alleen een intern communicatiesysteem in ons lichaam was, maar ook met andere levende organismen communiceerde. Wij zenden licht uit, en zij

zenden een synchroon antwoord terug. Als we licht van buiten kunnen binnengaan, spreekt het voor zich dat we waarschijnlijk ook in staat zijn dat licht te gebruiken om ons eigen licht te corrigeren als daar iets mis mee is.

Popp begon met experimenten waarin hij allerlei plantenextracten gebruikte om de afwijkende lichtemissies van zieke mensen te veranderen. Hij ontdekte dat bepaalde stoffen de coherentie van het licht herstelden, zoals een speciale soort maretak dat deed bij een vrouw met kanker. Veel vooruitstrevende therapeuten en artsen treden nu in zijn voetsporen en gebruiken direct laserlicht als een eenvoudige bron van coherent licht.